

1. А по п'яти днях прибув первосвященик Ананій з якимись старшими, та з промовцем якимсь Тертилом, що перед намісником скаржилися на Павла.

2. Коли ж він був покликаний, то Тертил оскаржати зачав, промовляючи: Через тебе великий мир маємо ми, і для народу цього добрі речі впроваджено через дбайливість твою,

3. це ми завжди і скрізь визнаємо з подякою широю, вседостойний наш Феліксе!

4. Та щоб довго тебе не турбувати, то благаю тебе, щоб ти коротко вислухав нас зо своєї ласкавости.

5. Ми переконались, що цей чоловік то зараза, і що він колотнечу викликає між усіма юдеями в цілому світі, і що він провідник Назорейської ересі.

6. Він відважився навіть збезчестити храм, і його ми схопили були, і судити хотіли за нашим Законом.

7. Але тисяцький Лісій прибув, і з великим насильством видер його з наших рук,

8. а його винувальникам звелів йти до тебе. Ти сам зможеш від нього, розпитавши, дізнатись про все, у чому його ми винуємо.

9. Юдеї також прилучились до того, говорячи, що то так.

10. І як намісник дав знака йому говорити, то Павло відповів: Я знаю, що від літ багатьох

ти суддя для народу цього, тому буду сміліш боронитись.

11. Ти можеш довідатися, що нема більш дванадцяти день, як прийшов я до Єрусалиму вклонитися.

12. І вони ані в храмі, ані в синагогах, ні в місті мене не здибали, щоб я з ким сперечався, або колотнечу в народі здіймав.

13. І не можуть вони довести тобі того, у чому тепер оскаржують мене.

14. Але признаюсь тобі, що в дорозі оцій, яку звуть вони ерессю, я Богові отців служу так, що вірую всьому, що в Законі й у Пророків написане.

15. І маю надію я в Бозі, чого й самі вони сподіваються, що настане воскресення праведних і неправедних.

16. І я пильно дбаю про те, щоб завсіди мати сумління невинне, щодо Бога й людей.

17. А по довгих роках я прибув, щоб подати моєму народові милостиню та приноси.

18. Ось при цьому знайшли мене дехто з юдеїв азійських очищеного в храмі, а не з натовпом чи з колотнечею.

19. Їм належало б ось перед тебе прибути й казати, коли мають вони що на мене.

20. Або самі ці нехай скажуть, чи якусь неправду знайшли на мені, як я в синедріоні

стояв,

21. крім отого єдиного виразу, що я його крикнув, стоячи серед них: За воскресення мертвих приймаю від вас суд сьогодні!

22. Але Фелікс, дуже добре дорогу цю знавши, відрочив їм справу, говорячи: Розсуджу вашу справу, коли тисяцький Лісій прибуде.

23. І він сотникові наказав сторожити Павла, але мати полегшу, і не боронити нікому з близьких його, щоб служили йому.

24. А по декількох днях прийшов Фелікс із дружиною своєю Друзіллою, що була юдеянка, і покликав Павла, та слухав від нього про віру в Ісуса Христа.

25. І як розповідав він про праведність, і про здержливість, та про майбутній суд, то Фелікса страх обгорнув, і він відповів: Тепер іди собі, відповідного ж часу покличу тебе!

26. Разом із тим і сподівався він, що дасть Павло грошей йому, тому й часто його прикликав і розмову з ним вів.

27. Як минуло ж два роки, то Фелікс одержав наступника, Порція Феста. А Фелікс бажав догодити юдеям, і в в'язниці Павла залишив.